

Sygn. akt *VI RCa 13/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski (spr.)

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del. do SO Grzegorz Olejarczyk

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego S. K.** reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową R. K. (1)

przeciwko **M. K.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletniego powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w Pisz

z dnia 10 października 2014 roku

sygn. akt VIII RC 39/14

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że ustalone tam alimenty podwyższa do kwoty po 850 zł (osiemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie.

II. W pozostałej części apelację oddala.

III. Koszty procesu za instancję odwoławczą między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa13/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Szczytnie wyrokiem z 10 października 2014r. w sprawie VIII RC 39/14 podwyższył do kwoty 600 zł alimenty ustalone w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Pisz w dniu 28 maja 2007r. w sprawie VIII RC 13/07 na mocy której pozwany M. K. zobowiązał się do przekazywania R. K. (1) alimenty na utrzymanie ich syna S. K. w wysokości 300 zł miesięcznie. Oddalił powództwo w pozostałym zakresie obejmującym żądanie ustalenia alimentów na poziomie 1500 zł miesięcznie.

Sąd uzasadnił decyzję dostrzeżeniem zmiany sytuacji powoda i pozwanego. W ocenie Sądu koszty utrzymania powoda znacznie wzrosły od czasu ustalenia alimentów na dotychczasowym poziomie. Wzrosły również, według Sądu I instancji, możliwości zarobkowe pozwanego, który aktualnie pracuje w L.. Sąd Rejonowy jednocześnie analizował

sytuację matki powoda i uznał, że jej sytuacja stała się trudna, gdyż przez długi czas pozostawała bez pracy, aktualnie natomiast jest zatrudniona, jednak jej dochód jest niski.

Wyrok ten apelacją zaskarżył powód kwestionując ustalenia faktyczne w części, w jakiej wskazują na wystarczającą wysokość alimentów ustalonych na 600 zł miesięcznie. Wniósł w konsekwencji o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa, ewentualnie o uchylenie wyroku w części obejmującej punkt II i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Powód uzasadnił swoje stanowisko podając, że zarobki pozwanego pozwalają mu na przekazanie kwoty 1500 zł miesięcznie na jego utrzymanie. Uznał, że pozwany uzyskuje dochód wynoszący ponad 8 000 zł miesięcznie. Wskazał również, że powód pozostaje pod opieką kardiologa, zdiagnozowaną ma nadpobudliwość psychoruchową, korzysta z pomocy Poradni (...) dla (...) w P.. Uznał, że zobowiązanie pozwanego do przekazywania alimentów w wysokości 1500 zł miesięcznie jest adekwatne do jego potrzeb oraz możliwości zarobkowych pozwanego. Podkreślił również, że jego matka samodzielnie sprawuje nad nim pieczę, czym w znacznym zakresie realizuje obowiązek alimentacyjny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny, uwzględnił wszystkie istotne okoliczności, które jednak Sąd odwoławczy odmiennie ocenił.

Sąd Rejonowy analizował sytuację pozwanego przez pryzmat standardowych kosztów utrzymania dostrzegając specyfikę życia w L.. Przyjął zgodnie z twierdzeniami powoda, że dochody tam uzyskiwane są znacznie wyższe niż dochody w Polsce, niemniej podkreślił znacznie wyższe koszty utrzymania. W konsekwencji wyważył możliwości zarobkowe pozwanego uznając, że zasadne jest podwyższenie alimentów, chociaż nie w sposób wnioskowany przez powoda.

W ocenie Sądu odwoławczego utrzymanie powoda wiąże się z wydatkowaniem kwoty około 900 – 950 zł miesięcznie. W ocenie Sądu taka kwota jest wystarczająca do zabezpieczenia potrzeb podstawowych, jak wyżywienie, ubranie, okazjonalne leczenie, a także innych usprawiedliwionych, jak wsparcie edukacyjne, rozwijanie zainteresowań, rozsądne rozrywki. Wskazać należy natomiast powodowi, że przeprowadzone dowody nie wykazały, by jego mankamenty zdrowotne wiązały się ze znacznymi wydatkami.

Sąd odwoławczy dostrzegł znikomy zakres nakładu osobistej pracy na rzecz powoda. W konsekwencji przyjął, że pozwany winien w większym zakresie partycypować w kosztach utrzymania syna

Za adekwatne do możliwości zarobkowych pozwanego, a jednocześnie do potrzeb powoda Sąd odwoławczy uznał ustalenie obowiązku alimentacyjnego na poziomie 850 zł miesięcznie. Sąd Rejonowy przyjął, że wysokość alimentów ustalonych na poziomie 600 zł miesięcznie limitowana jest dochodami pozwanego. Sąd odwoławczy natomiast uznał, że pozwany jest w stanie na utrzymanie syna przekazywać kwotę 850 zł miesięcznie. W ocenie Sądu taka kwota stanowiąca równowartość około 150 funtów nie obciąża pozwanego nadmiernie, powodowi natomiast umożliwi zwiększenie zakresu realizowanych potrzeb. Wydatki na utrzymanie dziecka powinny być priorytetowymi w katalogu wydatków rodziców, dlatego też nie sposób przyjąć, że wyprzedza je opłacenie korzystania z telefonu, czy użytkowanie samochodu, na które powoływał się pozwany podczas rozprawy apelacyjnej. W konsekwencji Sąd odwoławczy przyjął, że możliwości zarobkowe pozwanego umożliwiają obciążenie go alimentami w wysokości 850 zł miesięcznie.

Sąd odwoławczy jednocześnie uznał, że żądanie wskazane przez powoda w apelacji nie jest zasadne. Nie sposób przyjąć, by koszt jego utrzymania wynosił 1500 zł miesięcznie, brak jest również podstaw do przyjęcia, że pozwany powinien ponosić pełny koszt utrzymania powoda. Zgodnie z art. 133§1 k.r.o. obowiązek utrzymania dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie obciąża oboje rodziców, a więc zarówno pozwanego, jak i matkę powoda.

W konsekwencji Sąd odwoławczy uwzględniając te wszystkie okoliczności uznał, że adekwatne do sytuacji powoda i pozwanego jest ustalenie obowiązku alimentacyjnego na poziomie 850 zł miesięcznie. Taka kwota jest również adekwatna do stopnia zaangażowania pozwanego w sprawowanie osobistej pieczy nad synem. Pozwany, jak wynika z przeprowadzonych dowodów w znikomym stopniu uczestniczy w życiu powoda, a zatem powinien proporcjonalnie w większym zakresie uczestniczyć w finansowaniu kosztów jego utrzymania.

W tym więc zakresie na podstawie art. 386§1 k.r.o. Sąd zmienił zaskarżony wyrok częściowo uwzględniając apelację powoda, w pozostałym natomiast na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił, jako bezzasadną.

O kosztach procesu za instancje odwoławczą Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. znosząc wzajemnie koszty pomiędzy stronami.